

Propozície pre talentové prijímacie skúšky
pre odbor Hudobno – dramaticke umenie, muzikál

ANTOINE DE SAINT – EXUPÉRY: Malý princ

(spoločne)

Mám vážne dôvody domnievať sa, že planéta, odkiaľ prišiel Malý princ, je asteroid B 612. Tento asteroid iba jediný raz spozoroval v teleskope v roku 1909 akýsi turecký hviezdár. Podal vtedy obširný a názorný výklad o svojom objave a medzinárodnom astronomickom kongrese. No nikto mu neveril, a zavinilo to jeho oblečenie. Dospelí sú už takí. Našťastie pre dobrú povest asteroidu B 612 jeden turecký diktátor nariadil svojmu národu pod trestom smrti, aby sa obliekal po európsky. Hviezdár zopakoval svoj názorný výklad v roku 1920 vo veľmi elegantnom fraku. A tentoraz všetci prijali jeho názor.

Dospelí majú záľubu v číslach. Keď im rozprávate o nejakom novom priateľovi, nikdy sa vás nespýtajú na podstatné veci. Nikdy vám nepovedie: „Aký má hlas?“ „Ako sa najradšej zabáva?“ „Zbiera motýle?“. Spýtajú sa vás: „Koľko má rokov?“ „Koľko má bratov?“ „Koľko váži?“ „Koľko zarobí jeho otec?“. Až potom si myslia, že vedia, aký je. Ak dospelým poviete: „Videl som pekný dom z červených tehál, s muškátmi v oblokoch a s holubmi na streche...“ nevedia si ten dom predstaviť. Treba im povedať: „Videl som dom za stotisíc frankov.“ Vtedy vykríknu: „To je krásne!“.

Ak im teda poviete: „Dôkazom, že Malý princ jestvoval, je to, že bol očarujúci, že sa smial a že chcel ovečku. Keď niekto chce ovečku, je to dôkaz, je jestvuje,“ pohodia plecom a nazvú vás dieťaťom. No ak im poviete: „Planéta, odkiaľ prišiel, je asteroid B 612,“ vtedy ich presvedčíte, a dajú vám pokoj s ďalšími otázkami. Oni sú už takí. Netreba sa na nich preto hnevať. Deti musia byť k dospelým zhovievavé.

MIROSLAV VÁLEK: Pampulóni

(chlapci)

Bol som doma sám a aby sa mi lepšie čakalo
pil som kakao
a tiež aby som sa nebál
Už som sa aj nebál zrazu ktosi zvoní
Joj ešte to mi bolo treba
To určite budú Pampulóni

Pampulóni z Pampulónie
až to srdce zovrie
majú biele košele
a čierne pampulóvre
čierny pampulóver
čierna papuľa
čierne oči na mňa pampúlia

Už niekoľko krát prišli a sa schovali
a zvonili a zvonili
a pampulovali

Každý Pampulónec
ktorý vidí zvonec
zvoní zvoní zvoní
až sa spampulóni
Zapchaj si uši rob čo chceš
skry sa pod svoj pampulón
Zapchaj si uši rob čo chceš
všade čuješ zvon
Je noc a je pampuloká
ale ja už nezažmúrim oka
Čoho sa bojíš ?
Kto ťa straší ?
Veď to som ja
A klamem až sa pampuláši !

MIROSLAV VÁLEK: Ako sa Kubo stratil

(dievčatá)

Je to pravda,

je to fakt,

je to svätosväte tak!

Koncom zimy,

v lete,

15. septembra,

- je to príliš vážne,

aby to bola hra –

presne o polnoci

(slnko lialo, len sa hrmelo),

Kubo zobudil sa, Kubo prestal chápať,

Kubo dostal nápad

-jednoduchšie,

Kubovi sa zachcelo zrelých hrušiek.

Išiel do záhrady,

vyliezol na ten orech a bol pyšný,

že natrhal štyri kilá višní.

Vyliezol na ten orech

-vravím pravdu holú-

ale ako dolu?

Ešte šťastie, že spomenul si na rebrík.

Zabehol poň,
oprel o jabloň,

hľadí, hľadí,

robí krik:

-Haló, je niekto na tom strome?-

Nik!

Kubo sedí na tráve, premýšľa ostošesť:

Keďže nie som na strome,

nemôžem z neho zliezť,

musím zostať na ňom.

-Je to fakt! Je to rozhodnuté! Platí! –

A tak sa Kubo stratil.